

ერთი ქიზიული გეოთხოვს გაჰეთის ხაშუალობით ცეკითხოვთ უფ. ხილა- ბაი უფალის უფროსს? რა შედი ეწია და რა იქნა სასოფლო ბანკის წესდე- ბის პროექტი, რომელიც იმათ წა- სუხი ვაგოთ უელა იმ მოსახრე- ბაზე და უშვერ სიტყვებზე, რომე- ლიც უფ. შორაპნის უეზდის უფროსისა- მა ინგა „დროებაზე“, იმის მიმარ- თულებაზე და კორრესპონდენტზე; არ გეინდა, სხვათა შორის, იმი- ტომ რომ ვერც ერთი ფაქტი, რო- მელიც კი „დროებაში“ მოყვანილი იყო, იმან ვერ გაამტკუნვნა.

მხოლოდ იმის დასამტკუცებელიდ— თუ რამდენათ ერთგულად, ენერგი- ულადა და საქმის ცოდნით ასრუ- ლებს უფ. მფიმოესკი თავის თანამ- დებობას, ამის დასამტკუცებელიდ ერთს გარემოებას გავახსენებთ: იმას, რომ ამ ქამად ქუთაისის ლიკის სა- სამართლოსაგან პატარიძის საქმეზე დანიშნულმა გამოძიებამ აღმოჩინა, რომ შორაპნის მაზრის უფროსს, უფ. მფიმოესკის, რაც წლის განმავალობაში, არც ერთხელ არ მოუხდენია თავის კანკელარიის შემოსავალ-გა- საელის რევიზია და ამის გამო ექვსი ათას მანეთამდი შექმული ფული აღმოჩნდა!...

ბაო? თუ არ არის დამნაშავენი საი- დგაძლა გაჩნდენ?

ჩვენ არ გვინდა დალაგებით პა- სუხი ვაგოთ უელა იმ მოსახრე- ბაზე და უშვერ სიტყვებზე, რომე- ლიც უფ. შორაპნის უეზდის უფროსისა- მა ინგა „დროებაზე“, იმის მიმარ- თულებაზე და კორრესპონდენტზე;

არ გეინდა, სხვათა შორის, იმი-

ტომ რომ ვერც ერთი ფაქტი, რო-

მელიც კი „დროებაში“ მოყვანილი

იყო, იმან ვერ გაამტკუნვნა.

მხოლოდ იმის დასამტკუცებელიდ— თუ რამდენათ ერთგულად, ენერგი- ულადა და საქმის ცოდნით ასრუ- ლებს უფ. მფიმოესკი თავის თანამ- დებობას, ამის დასამტკუცებელიდ ერთს გარემოებას გავახსენებთ: იმას, რომ ამ ქამად ქუთაისის ლიკის სა- სამართლოსაგან პატარიძის საქმეზე დანიშნულმა გამოძიებამ აღმოჩინა, რომ შორაპნის მაზრის უფროსს, უფ. მფიმოესკის, რაც წლის განმავალობაში, არც ერთხელ არ მოუხდენია თავის კანკელარიის შემოსავალ-გა- საელის რევიზია და ამის გამო ექვსი ათას მანეთამდი შექმული ფული აღმოჩნდა!...

* დროების „კორრესპონდენცია

ახალ-სენამი, 8 სექტემბერს, ვისაც ეს ქალაქი სუთი და ექვსი თვეს წი- ნეთ უნახავს, დამერწმუნებთ, ის დიდი ცელილებას დაინახავს აქ, თითქმის ცნობაც გაუჭირდება. ჩემზედ, რო- მელიც რამოდენიმე თვეს უნახავ ვიყავი ამ ქალაქისა, ისეთი შთაბეჭ- ილება მოახთინა, რომ, სწორე უნ- და მოგახსენოთ, აღტაცებაში მომიყ- ვანა ამ ცელილებებმა, რომელი- ცა ჩემს უშერთობაში აქ მომხთარან. როგორც ცოტას იწვიმებდა აქ და ნამეტურ ზომარში, ისეთი ტა- ლაზი იცოდა, რომ მუხლებამდის

დიდ წალებში თუ არ ბაძანდებოდი, სახლის კარებს ვერ გასცილდებო- და: იმდენი ლეთის წყალობა თქვენ, ჩემთვ მეტხელო და თქვენ მორ- ჩილ მოსამსახურეს, ამის დამწერს, რამდენი წყვილი კალოშებია ამხალ- სენაკლები, განსაკუთრებით უცოლ- შეილონი—რომელნიც დღემდის მო- კუნჩხულნი იყენენ თავ-თავის საბუ- დარში, ერთად, მოსულ—სტუმრებ- თან იკრიბებიან პურის საჭმელადა და დროს ატარებენ სხვა და სხვა სა- სამოვნო და ტეინის გასაცარჯიშე- ბელ ბასებში, სხვათა შორის, პო- ლოტიკაზედაც, განსაკუთრებით აღ- მოსავლელთან კითხვაზე და ომზე ხში- რად აქვთ ცხარე ლაპარაკი. მხედ- ვის წინაბიჯია საზოგადო ცხოვრე- ბაში! მა რა არი?

მიწის მოსავალი ჩვენში ერთობ ნაკლება; ერთის მხრით საშინელმა გვალვამ და მეორის — სასტიქმა აღ- მოსავლელთის ქარმა, რომელიც აქ ამას წინეთ იყო, ნამუშავარი ძრიელ გააფუჭა. 1853 წლიდან (ამ წელში წყვილი პირებიდა სამეგრელოში ურ- ძენი დანაცემა.) არ ეს არ ახსიერ ჩვენში ასე კარგათ მოესხას ურძენებს და დუნაცრავად ვაზს შერჩენოდებს; მაგრამ საშინელმა ქარმა სულ ერ- თონად ხევბილან ჩამორევა. მრთს მოხუცებულს გლეხს ამას წინეთ ცვირონ მე წლევანდელს მოსავალზე და მითხრა:

„მარს რო არ დაველუპეთ, ბატო- ნო, მოგეცათ ლეთის წყალობა ჩვენ წელს ავშენდებოდით, მაგრამ მაღ- ლობა ლერთს, იმდენი კიდე მოგ- ვიგა ღვინო, რომ დღესასწაულებზე სუფრაზე ლმერთი ვალიდო, სალო- ცაც ჭურებს თავი გავახსენოთ და სტუმარს თავი და ოჯახი დავალო კინოთ.“

კედან სჩანს, რომ რაც უნდა იყოს, ცოტა კიდევ მოვა ღვინო. მხლაც საშინელი გვალვა და სიცეე- ბია ჩვენში, ეკენისთვეში ამისთანა სიცეები იშვიათია.

რო მკეიდრად, უფრო შეურყეველად იბრძოდა ამ ნაირი მფლობელობის დაცულები, მისკნ იყო მიწერული ახა- ლი თაობა და უველა გონიერი და ერთგული ხალხის დაცულები. მას მხარს უჭერდნენ იმისთანა მწერლო- ბიც, რომლებსაც სრულებით არ ეს- მოდა ეს კითხვა, არ ესმოდა სხვა- ფრივ. მს უკანაკერელნი ახდენდნენ და ამრუდებდნენ თვით კითხვის სახ- სარს. მას უკან ეს კითხვა მიყუჩდა, მაჟდე ბასი აღარ ისმოდა, როდესაც თვი- თ ცხოვრება თავის გზაზედ მი- დიდა და თავის სახეს ადებდა თვით კითხვასაც, ან უკეთა ესთქვათ არა- ფერ სახესაც არ ადებდა, რადგანაც თვით ცხოვრების გზა და კითხვის მსჯელობა ერთმანერთისაგან დაშო- რებით იდგნენ და ერთმანერთზედ გავლენა არ ჰქონდათ. მოისმა ამ ბოლო დროსაც პატარა ხმა ამაზედ, მაგრამ ეს ხმა ისევ ხმად დარჩება, მიტონ ინიციანი იყო კითხვის სახ- სარს. მას უკან ეს კითხვა მიყუჩდა, მაჟდე ბასი აღარ ისმოდა, როდესაც თვი- თ ცხოვრება თავის გზაზედ მი- დიდა და თავის სახეს ადებდა თვით კითხვასაც, ან უკეთა ესთქვათ არა- ფერ სახესაც არ ადებდა, რადგანაც თვით ცხოვრების გზა და კითხვის მსჯელობა ერთმანერთისაგან დაშო- რებით იდგნენ და ერთმანერთზედ გავლენა არ ჰქონდათ. მოისმა ამ ბოლო დროსაც პატარა ხმა ამაზედ, მაგრამ ეს ხმა ისევ ხმად დარჩება, მიტონ ინიციანი იყო კითხვის სახ- სარს. მას უკან ეს კითხვა მიყუჩდა, მაჟდე ბასი აღარ ისმოდა, როდესაც თვი- თ ცხოვრება თავის გზაზედ მი- დიდა და თავის სახეს ადებდა თვით კითხვასაც, ან უკეთა ესთქვათ არა- ფერ სახესაც არ ადებდა, რადგანაც თვით ცხოვრების გზა და კითხვის მსჯელობა ერთმანერთისაგან დაშო- რებით იდგნენ და ერთმანერთზედ გავლენა არ ჰქონდათ. მოისმა ამ ბოლო დროსაც პატარა ხმა ამაზედ, მაგრამ ეს ხმა ისევ ხმად დარჩება, მიტონ ინიციანი იყო კითხვის სახ- სარს. მას უკან ეს კითხვა მიყუჩდა, მაჟდე ბასი აღარ ისმოდა, როდესაც თვი- თ ცხოვრება თავის გზაზედ მი- დიდა და თავის სახეს ადებდა თვით კითხვასაც, ან უკეთა ესთქვათ არა- ფერ სახესაც არ ადებდა, რადგანაც თვით ცხოვრების გზა და კითხვის მსჯელობა ერთმანერთისაგან დაშო- რებით იდგნენ და ერთმანერთზედ გავლენა არ ჰქონდათ. მოისმა ამ ბოლო დროსაც პატარა ხმა ამაზედ, მაგრამ ეს ხმა ისევ ხმად დარჩება, მიტონ ინიციანი იყო კითხვის სახ- სარს. მას უკან ეს კითხვა მიყუჩდა, მაჟდე ბასი აღარ ისმოდა, როდესაც თვი- თ ცხოვრება თავის გზაზედ მი- დიდა და თავის სახეს ადებდა თვით კითხვასაც, ან უკეთა ესთქვათ არა- ფერ სახესაც არ ადებდა, რადგანაც თვით ცხოვრების გზა და კითხვის მსჯელობა ერთმანერთისაგან დაშო- რებით იდგნენ და ერთმანერთზედ გავლენა არ ჰქონდათ. მოისმა ამ ბოლო დროსაც პატარა ხმა ამაზედ, მაგრამ ეს ხმა ისევ ხმად დარჩება, მიტონ ინიციანი იყო კითხვის სახ- სარს. მას უკან ეს კითხვა მიყუჩდა, მაჟდე ბასი აღარ ისმოდა, როდესაც თვი- თ ცხოვრება თავის გზაზედ მი- დიდა და თავის სახეს ადებდა თვით კითხვასაც, ან უკეთა ესთქვათ არა- ფერ სახესაც არ ადებდა, რადგანაც თვით ცხოვრების გზა და კითხვის მსჯელობა ერთმანერთისაგან დაშო- რებით იდგნენ და ერთმანერთზედ გავლენა არ ჰქონდათ. მოისმა ამ ბოლო დროსაც პატარა ხმა ამაზედ, მაგრამ ეს ხმა ისევ ხმად დარჩება, მიტონ ინიციანი იყო კითხვის სახ- სარს. მას უკან ეს კითხვა მიყუჩდა, მაჟდე ბასი აღარ ისმოდა, როდესაც თვი- თ ცხოვრება თავის გზაზედ მი- დიდა და თავის სახეს ადებდა თვით კითხვასაც, ან უკეთა ესთქვათ არა- ფერ სახესაც არ ადებდა, რადგანაც თვით ცხოვრების გზა და კითხვის მსჯელობა ერთმანერთისაგან დაშო- რებით იდგნენ და ერთმანერთზედ გავლენა არ ჰქონდათ. მოისმა ამ ბოლო დროსაც პატარა ხმა ამაზედ, მაგრამ ეს ხმა ისევ ხმად დარჩება, მიტონ ინიციანი იყო კითხვის სახ- სარს. მას უკან ეს კითხვა მიყუჩდა, მაჟდე ბასი აღარ ისმოდა, როდესაც თვი- თ ცხოვრება თავის გზაზედ მი- დიდა და თავის სახეს ადებდა თვით კითხვასაც, ან უკეთა ესთქვათ არა- ფერ სახესაც არ ადებდა, რადგანაც თვით ცხოვრების გზა და კითხვის მსჯელობა ერთმანერთისაგან დაშო- რებით იდგნენ და ერთმანერთზედ გავლენა არ ჰქონდათ. მოისმა ამ ბოლო დროსაც პატარა ხმა ამაზედ, მაგრამ ეს ხმა ისევ ხმად დარჩება, მიტო

